

"термін експлуатації", "дата виведення з експлуатації", "ступінь зношеності". Вартість та ефективність використання нематеріальних активів прямо залежать від терміну їх служби. Визначення терміну вартості (амортизація) нематеріальних активів проводиться лінійним методом, а методи визначення терміну експлуатації та їх урахування при амортизації потребують подальшої розробки.

Облік нематеріальних активів - проблема, яка досить актуальна в практиці роботи підприємств. Вона пов'язана передусім з питаннями визначення і класифікації нематеріальних активів. Постановка цих питань в українському обліковому законодавстві є спірною і потребує подальшого вдосконалення.

Список літератури: 1. Бойчук І. М. Економіка підприємства / І. М. Бойчук. - Львів : Сполом, 1999. - 212 с.; 2. Бутинець Ф. Ф. Бухгалтерський фінансовий облік / Ф. Ф. Бутинець. - Житомир : ЖІТІ, 2000. - 608 с.; 3. Завгородний В. П. Бухгалтерський облік в Україні / В. П. Завгородний. - К. : А.С.К., 2003. - 848 с.; 4. Пилипенко І. Аудит: застосування міжнародних стандартів аудиту в аудиторській практиці України / І. Пилипенко. - К. : Держ. академія статистики, обліку та аудиту, 2005. - 169 с.; 5. Покропивний С. Ф. Економіка підприємства / С. Ф. Покропивний. - К. : КНЕУ, 2001. - С. 128.; 6. Standfield K. Intangible Management: tools for solving the accounting and management crisis / K. Standfield, A. Torre. - N. Y. : Academic Press, 2002. - 261 p. 7. П(С)БО 8 "Нематеріальні активи", затв. наказом МФУ від 18.10.99 р. № 242.; 8. Охромович О. Бухгалтерський облік нематеріальних активів у пострадянських країнах // Актуальні проблеми економіки. - 2007. - № 4. - С. 112 - 117.

БРІК С.В., к.е.н., доцент, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ДЕГТЯР Д. В., магістрант, м. Харків, НТУ «ХПІ»

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ ОПЛАТИ ПРАЦІ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Заробітна плата, як основне джерело грошових доходів працівників та основний мотиваційний механізм їх трудової активності, відіграє стратегічну роль у соціально – економічному механізмі ринкової економіки. Нарахування заробітної плати у відповідності із затратами праці, її своєчасна і повна виплата забезпечують добробут працівників, а тому і соціальну стабільність у суспільстві. Це визначає організацію обліку праці та її оплати з однією з найважливіших ділянок облікової роботи.

Організація оплати праці являє собою систему організаційно-правових засобів, спрямованих на встановлення змісту і порядку введення системи оплати праці, тарифної системи, нормування праці, відрядних розцінок, преміювання, інших заохочувальних,

компенсаційних і гарантійних виплат, встановлення норм оплати праці при відхиленні від тарифних умов, форм і строків виплати заробітної плати, порядку обчислення середнього заробітку, індексації зарплати у зв'язку зі зміною індексу споживчих цін, компенсації зарплати у зв'язку з порушенням термінів її виплати.

Організація обліку праці та її оплати включає: організацію документування відпрацьованого часу; організацію документування виробітку; організацію аналітичного і синтетичного обліку заробітної плати як у розрізі працівників, так і у цілому по підприємству, організацію виплати заробітної плати, узагальнення інформації у формах фінансової та статистичної звітності, а також організацію роботи апарату бухгалтерії з обліку праці та її оплати.

Одним з важливих питань реформування бухгалтерського обліку заробітної плати є вдосконалення діючої моделі аналітичного обліку, оскільки дані аналітичного обліку відіграють важливу роль, характеризуючи розміщення та склад персоналу за місцями його використання, відпрацьований і невідпрацьований час, обсяг виробленої продукції кожним працівником, фонд заробітної плати і його структуру. Аналітичний облік незамінний при визначенні розміру оплати праці та відрахувань з неї за кожною особою окремо та при віднесенні витрат на рахунки, субрахунки та різного роду аналітичні рахунки.

До типових помилок щодо нарахування заробітної плати можна віднести:

1) сума нарахованої заробітної плати не співпадає з регістрами – викривлення оборотів за рахунком 661 та недостовірність інформації за рядком Балансу «Розрахунки з оплати праці»;

2) помилки в розрахунках – неправильне нарахування заробітної плати та інших виплат;

3) нарахування заробітної плати без первинного бухгалтерського документу – невідповідність відпрацьованого часу і нарахованої заробітної плати;

4) використання неправильних коефіцієнтів для оплати понаднормової роботи, нічного часу, вихідних днів – неправильний розрахунок заробітної плати, утримань з неї;

5) відсутність підпису керівника підрозділу на первинному документі – відповідно до норм Положення про документальне забезпечення записів в бухгалтерському обліку нараховувати

заробітну плату за таким документом заборонено.

Більшість помилок виникає на етапі формування первинних документів. У зв'язку зі значними обсягами аналітичної інформації, яку необхідно опрацювати за кожним працівником в розрізі підрозділів, категорій працівників, видів оплат тощо, перед бухгалтерією постає важливе завдання формування чіткої узгодженої системи збору, накопичення, обліку та узагальнення інформації щодо нарахування та виплати заробітної плати, віднесення її на відповідні рахунки витрат. Тобто, від організації обліку оплати праці залежить рівень витрат підприємства, якість, правдивість, справедливість, повнота і своєчасність розрахунків з персоналом з оплати праці.

МІРОШНІЧЕНКО А.О. магістр

МАЛІНІНА Т.П., магістр

ЄРШОВА Н.Ю. к.е.н., доцент

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ ФІНАНСОВОЇ СТІЙКОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Забезпечення стійкого зростання економіки суб'єкта господарювання, стабільності результатів його діяльності, досягнення цілей, що відповідають інтересам власників визначаються наявністю надійної системи його фінансової стійкості. Теоретичні і практичні аспекти аналізу та управління фінансовою стійкістю підприємством з різним ступенем повноти розглядалися в працях багатьох вітчизняних і зарубіжних вчених, серед яких: А. Бернстайн, З. Боди, Р. Брейлі, В. Бочаров, Л. Гапенські, Ю. Бригхем, В. Ковалев, Р. Мертон. А. Шеремет, Р. Сайфулін, Е. Хелферт, Дж. Робертс та інші.

Дослідження свідчать, що фінансова стійкість обумовлена як стабільністю економічного середовища, у рамках якого здійснюється діяльність підприємства, так і результатами його функціонування. Фінансові можливості суб'єкта господарювання практично завжди обмежені. Завдання забезпечення фінансової стійкості полягає в тому, щоб ці обмеження не перевищували допустимих меж. Фінансова стійкість відображає таке співвідношення фінансових ресурсів, при якому підприємство, вільно маневруючи грошовими коштами, здатне шляхом